

A lelke nyugodalmáért visszajáró egyházfi

Volt egyszer egy Jankó nevű egyházfi, ki negyven évig szolgálván meghalt. A következő egyházfit szinte Jankónak hívták; de nagy volt a pap és a nép csodálkozása, midőn másnap temetése után az oltárokat vérrel bemázolva látták, mi azontúl mindennap megtörtént. Végre a pap megbízta az egyházfit, hogy bor és sonka mellett maradjon fent és lesse meg, hogy ki cselekszi ezt. Az egyházfi úgy tett, mint a pap meghagyta neki. Midőn a kriptályból egyszerre a meghalt egyházfi felemelkedett és az oltárnak sietett, a lesben álló csakhamar koporsójához szaladt és szemfedelét elragadta, mire a halott vissza akart a koporsójába menni, de a szemfedelelet nem találta. Végre a sekrestyében levő egyházfihoz jött, megvallván neki, hogy ezt azért teszi, mert elmulasztották a lelke nyugodalmáért misézni.